

b. ष्म. Ueber die Umwandlung des स s. Pān: VIII. 3. 106. — XII. 8. und XV. 10. finden wir स्म ebenfalls bei einem Imperativ; Rosen übersetzt die Partikel mit « utique ». Die Scholien bei Stev. स्म = अवश्यम्, रिषतस् = हिंसकान्, शत्रून्. Vgl. *Sāmav.* I. 1. 3. 4. प्रति स्म देव रिषतः । तपिष्ठैरजरो दह् « deus, senii expers! inimicos nostros tepidissimis flammis ure ». Rosen.

c. Die Scholien bei Stev. रक्षस्विनः रक्षसयुक्तान्. Vgl. *Sāmav.* I. 1. 4. 5. तपा नो देव रक्षतः « deus! ure nostros inimicos ». Rosen.

Str. 6. c. Die Scholien : जुह्वास्यो जुह्वपेण मुखेन युक्तः । जुह्वास्य यस्य । Rosen : « immolationes consumente ore praeditus », Stevenson an einer Stelle : « he manifests himself in the form of the spherico-triangular ladle », an der andern : « the spoon-mouthed ».

Str. 7. c. Die Scholien : अमीवचातनममीवानां हिंसकानां शत्रूणां रोगाणां वा घातकं । Vgl. अमीवका XVIII. 2. und अमीव (अमीवा?) « dolor » XXXV. 9. Rosen.

Str. 8. b. सपर्यति = परिचरति, die Scholien und Jāska, *Nigh.* III. 5. Vgl. Westergaard u. den Denominativis.

c. प्राक्ता, der Nom. Sg. von प्रावितर्; von der Wurzel अच् m. प्र.

Str. 9. a. b. Die Scholien bei Stev. देववीतये देवानां हविर्भक्षणाहेतुयागार्थं । हविष्मान् हविर्युक्ता यो यजमानः । अविवासति आगत्य परिचर्यां करोति । Der Scholiast bei Rosen erklärt अविवासति (von वा) durch आगमयितुमिच्छति । *Nigh.* III. 5. steht विवासति u. d. परिचरणकर्माणि । Ueber die Betonung des Verbi s. a. a O. §. 60. o.

Str. 11. a. स्तवान् = स्तूयमान, die Scholien. Vgl. XXXI. 8. — LI. 9. und CXIII. 17. dagegen hat स्तवान् active Bedeutung. Rosen.

b. Die Scholien : गायत्रेश गायत्रीहृदस्केनानेन सूतेन । — Ueber नवीयंस् « neu » s. zu X. 9. a. b.